

Lappilehti

SUOMEN VAPAAKIRKON LAPIN LÄHETYS

1 • 2015

**Jumalan piika,
mies ja kitara**

Lue lisää, sivut 6-7

Koska meillä ei nyt ole palkattua työntekijää, olemme miettineet, miten tässä tilanteessa pitäisi toimia. Olemme päätyneet kolmen periaatteen toimintamalliin. Jotakin on siis mennyt eteenpäin.

Ensimmäinen ja tärkein asia on nähdä, miten Herra johdattaa ja mitä ovia hän on jo avannut. Toiseksi on panostettava uusiin ihmisiin. On tärkeää, että uusia ihmisiä tulee tutustumaan seurakuntaan ja myös kuulemaan sanaa. Kolmanneksi on toimittava olemassa olevien resurssien mukaan. On turhaa ylläpitää selalaista toimintaa, mikä vain sitoo voimavaroja, mutta ei tavoita ulkopuolisia.

Kaupat antavat leipää

Nämä kaikki edellä mainitut periaatteet toteutuvat uudessa toimintamuodossamme Leipäkirkossa, jonka aloitimme tammiukuussa. Leipäkirkkoa pidetään tällä hetkellä kerran kuukaudessa. Siinä on ensin lyhyt hartaus, sitten voileipäkahvit ja sen jälkeen jokainen saa leipäkassin mukaan.

Näin voimme toimia, koska viime vuoden puolella Herra avasi mahdollisuuden saada pienestä paikallisesta K-kaupasta viimeisen myyntipäivän leipää ja joskus muitakin elintarvikkeita. Helmikuussa Torniossa avattiin uusi Siwa, ja sen myymäläpäällikön kanssa olemme sopineet, että saamme leipää ja mahdollisesti muitakin elintarvikkeita kerran viikossa.

Välillä leipää on tullut yli senkertaisen tarpeen niin että olemme joutuneet hankkimaan toisen pakastimenkin.

Leipäkirkon vastuuhenkilöitä. Takana päivävastaava Veijo Suonerä.

Torniossa Leipäkirkko avaa OVIA ULOSPÄIN

Maahanmuuttajia mukaan

Olemme ilmoitelleet Leipäkirkosta kauppojen ja kirjaston ilmoitustaululla sekä laittaneet edeltävänä keskiviikkona isomman ilmoituksen kaupunkilehteen. Olemme myös jakaneet Rajalla-kauppakeskuksessa kutsukortteja Leipäkirkkoon.

Ennen maaliskuun tilaisuutta Herra johdatti minut viemään kutsukortin afrikkalaisten miesten ryhmälle, joka istuskeli kaupakeskuksessa. Kaksi opiskelijaa, kenialainen ja nigerialainen, tulivatkin Leipäkirkkoon. He ovat kristittyjä. He aikoivat viedä mainoksen myös opistonsa ilmoitustaululle, joten nyt odotamme innokkaasti, keitä tulee seuraavalla kerralla.

Muitakin maahanmuuttajia kuin edellä mainitut veljet on alka-

nut käydä kirkossa. Tornioon on muuttanut kymmeniä afgaanipakolaisia, joista joitakin on jo näkynyt kirkossa. Kiitos Herralle ja myös meidän iranilaisperheel- le, joka ahkerasti pitää yhteyttä heidän kanssaan, sillä he puhuvat samaa kieltä.

Viime sunnuntaina saimme iloita uudesta viisihenkisestä syyrialaisperheestä, jonka Haaparannalla toimiva suomalainen diakoni toi kirkkoon. He ovat olleet puoli vuotta Suomessa ja jonkun sanan osasivat jo puhua suomea.

Torniossa on järjestetty maahanmuuttajanaisille kaksi kunto-osaliryhmää, joihin osallistutaan ahkerasti. Maahanmuuttajaperheiden pojat ovat kovasti kiinnostuneet soittimisesta ja soittamisesta ja tarvitsivat jonkun miehen vetämään musiikkiryhmää. Rukoil-

LAPPILEHTI: SUOMEN VAPAAKIRKON LAPIN LÄHETYKSEN UUTIS- JA RUKOUSLEHTI. ILMESTYY KAKSI KERTAA VUODESSA JA ON ILMAINEN. **TILAUKSET/OSOITTEENMUUTOKSET:** SUOMEN VAPAAKIRKON LAPIN LÄHETYS, PL 198, 13101 HÄMEENLINNA TAI SVK@SVK.FI TAI 010 3288 000. **TOIMITUS/SIVUNVALMISTUS:** RIITTA JA PEKKA TOLONEN. **PAINOPIIKKA:** ERWEKO.

laan, että Herra järjestää senkin asian.

Kirkkorakennus tarvitsee remonttia

Kirkkorakennuksen suhteen alamme päätyä siihen ratkaisuun, että remonttia on alettava tehdä. Insinööri **Niko Kujala** Seinäjoelta kävi tekemässä joulukuussa 2014 kuntokartoituksen ja nimesi kiireisimmät remontin tarpeessa olevat kohteet. Ensiksi on laitettava kuntoon katto, sen jälkeen putki- ja viemäriverkosto.

Olemme laittaneet avustushakemuksen Opetus- ja kulttuuriministeriölle alkuun pääsemiseksi. Päätös pitäisi tulla huhtikuun loppuun mennessä. Olemme myös palkanneet paikallisen rakennusmestarin, joka tekee lupahakemuksen kaupungille ja luvan tultua pyytää tarjoukset firmoilta.

Vapaakirkon hallitus on tehnyt joulukuussa päätöksen siitä, että valtakunnallinen keräys Tornion vapaaseurakunnan kirkkoremontin vuoksi voidaan järjestää tammikuun 2016 alusta lähtien. Sen lisäksi joudumme tietysti hakemaan lainaa, josta alustavia neuvotteluja on jo käyty.

Haasteet ovat monet ja ilman rukousta, Jumalan johdatusta ja mukana oloa ne olisivat näin pienelle joukolle mahdottomat toteuttaa. Tähänkin tarvitsemme paljon esirukousta.

Rukous on perustus

Edellä mainitun lisäksi olemme pyrkinet panostamaan rukoukseen, sillä se on perustus kaikelle toiminnalle seurakunnassa. ”Jumala ei tee mitään, muuta kuin vastauksena rukoukseen”, on joku Jumalan mies sanonut. Meidän kotialttareillamme tulisi jälleen syttyä ja suhteen Taivaalliseen Isäämme vahvistua ja syventyä.

KUVA: CYRUS JEBRAEL

Aikuisten kahvitellessä lapsilla oli mahdollisuus musisoida ihan vapaasti. Maahanmuuttajaperheiden pojat ovat kovasti kiinnostuneet soittamisesta ja tarvitsivat jonkun miehen vetämää musiikkiryhmää.

Tarvitaan myös kristittyjen yhteistä rukousta, ja sen vuoksi olemme kokoontuneet rukoilemaan naisten kesken kodeissa kerran kuukaudessa. Uudenlaista tutustumista ja yhteyttä on syntynyt eri kirkkoihin kuuluvien naisten kanssa. Se on tärkeää,

sillä todellisen herätyksen tullessa kaikkia tarvitaan, ja voimme silloin yhteisrintamana Jumalan ohjauksessa ja Pyhän Hengen voimassa käydä korjaamaan satoa Jumalan vilja-aittoihin.

Marja-Leena Nurminen

Tärkein asia on nähdä, miten Herra johdattaa ja mitä ovia hän on jo avannut.

Viikkotoiminta

Jumalanpalvelus sunnuntaina klo 12 kolmesti kuukaudessa

Rukousilta keskiviikkona klo 18 seurakunnan tiloissa ja kuukauden viimeinen keskiviikko kodeissa

Leipäkirkko kuukauden 2. lauantaina klo 11; su ei tilaisuutta

Lähetyskirpputori lauantaina klo 10-14

Yhteystiedot

Osoite: Saarenpäänkatu 20, 95400 Tornio

Postiosoite: PL 18, 95401 Tornio

e-mail: marru_nurminen@hotmail.com

www.tornio.svk.fi

Tilinumero: FI20 5475 0020 1424 07

Nora tuli avuksi Rovaniemen lasten kerhoon

Nora Ruhasen sydämelä on pitkään ollut lasten King's Kids -toiminta. Ovet sen aloittamiseen tuntuivat kuitenkin pysyvän kiinni. Kahden lapsen äitinä ja Missiонуorten opetuslapseuskoulujen sekä raamattukurssien eri tehtävissä helluntaiseurakuntaan kuuluvalla Noralla toki riitti tekemistä muutenkin.

Sitten avautui jos ei aivan ovi, niin ikkuna kuitenkin. Seurakuntamme kerho-ohjaaja **Heidi Häyry** pyysi Noraa pitämään kerran kuussa lastenkerhossa King's Kids -illan.

- Seuraavana syksynä koin, että tahdon olla siunaukseksi ja tukea kerhoa niin, että olen mukana joka toinen viikko. Tämä myös mahdollisti pitkäjänteisempää työskentelyä lasten kanssa ja esimerkiksi pääsiäis- ja joulunäytelmien tekemisen, Nora kertoo.

Meillä seurakunnassa näyttyi tuolloin olevan resurssit pitää kerhoa vain joka toinen viikko, mutta Noran avulla lapset saivat oman iltansa joka viikko. Olemme iloinneet Noran palvelualltiudesta myös tämän talven aikana.

- Ihaninta lasten kanssa on heidän aitoutensa ja tilanteet, joissa olemme tehneet yhteisiä rukousmaalauksia ja lapset ovat tuoneet omat asiansa Herran eteen.

- Rohkaisevaa on ollut kuulla, mitä lapset ovat kokeneet Jumalan puhuneen heille. Uskon, että Jumala tahtoo henkilökohtaisen suhteen jokaiseen meistä ja että hän puhuu meille tavalla, jonka voimme vastaanottaa, Nora sanoo vakuuttavasti.

Isaac Afrikasta

Sambialainen **Isaac Kabelenga** tuli Rovaniemelle vuonna 2013 suorittamaan yhteiskuntatieteiden

Rohkaisevaa on ollut kuulla, mitä lapset ovat kokeneet Jumalan puhuneen heille.

den tohtorin tutkintoa Lapin yliopistoon. Hän on usein mukana seurakuntamme sunnuntain viikokjuhlassa.

Isaac kertoo ottaneensa vastaan Jeesuksen vuonna 1991 sunnuntaijumalanpalveluksessa.

- Saarnaaja kertoi, mitä tarkoittaa olla kristitty ja Jumalan lapsi. Ymmärsin, että en ollut tehnyt parannusta synneistä ja ottanut Jeesusta Herrakseni ja Vapautajakseni. Halusin sen tehdä ja aloin saada opetusta elämästä kristittyinä - meillä oli ns. uusien uskovien luokka. Se auttoi minua kasvamaan Jumalan sanassa. Minut kastettiin 2001 ja siitä lähtien olen myös palvellut sanassa.

Isaac kertoo, että Suomessa Jumala on opettanut hänelle uutta hänen tuntemisestaan ja hänen rakkautensa osoittamisesta toisille ja myös toisten ohjaamisesta Jeesuksen luo.

Suomessa Isaac on ihailut luonnon kauneutta, mistä aikaisemmin oli lukenut vain kirjoista. Lunta, yötöntä yötä tai kaamosta kun ei Afrikasta löydy.

Suomen hengellinen tilanne tarvitsee Isaacin mielestä muutosta.

- Se on murheellista, että Suomessa ja Rovaniemellä on niin vähän Jeesukseen uskovia ja Jumalan sanaan sitoutuneita ihmisiä. Minusta näyttää, että uskovat

eivät julista riittävästi evankeliumia niille, jotka eivät vielä tunne Jeesusta.

Isaac arvelee, että uskovien olisi tarpeen tulla yhteen ja miettiä yhteistä strategiaa, miten evankeliumi levitettäisiin koko maahan. Hän miettii, että muidenkin maiden uskovat ja evankelistat voisivat ehkä olla kampanjoillaan avuksi. Olisi tärkeää kertoa selvästi pelastuksesta, miten uskoon tullaan ja mitä kristittynä eläminen ja uskossa kasvaminen merkitsevät.

Isaac lisää, että opiskeluaikana Suomessa Jumala on opettanut hänelle myös säännöllisen henkilökohtaisen Raamatun lukemisen tärkeyttä.

- Se on auttanut paitsi säilyttämään uskon, myös jatkamaan Jumalan tuntemisen opettelemista monin eri tavoin, Isaac kertoo hymyillen.

Riitta Tolonen

Isaac Kabelengan mielestä Suomi tarvitsee evankeliumia.

Jumala puhuu saamea

Saamelaisten puolesta rukoillaan usein silloin, kun muistetaan Lapin asioita. Mielestäni näkyvissä on sellaisia rukousvastauksia, joiden muistaminen rohkaisee jatkamaan rukousta.

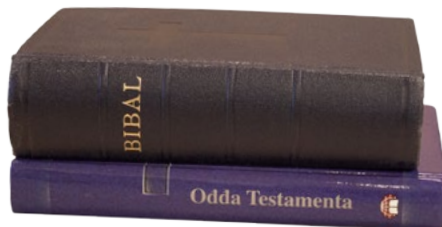
Ensiksikin saamelaiset ovat alkaneet kertoa siitä, mitä he ovat kokeneet, kun heidän on pitänyt hylätä kielensä ja kulttuurinsa tullakseen hyväksytyiksi yhteiskunnan ja seurakunnan jäseniksi. Avoimuus lähentää ja auttaa ymmärtämään toisiaan. Nykyään saamen kieli on Suomen virallinen kieli.

Toiseksi saamelaisen kulttuurin omimpia asioita on alettu ottaa käyttöön pyhitettyinä elävälle Jumalalle. Puvun lisäksi joiku ja rumpu ovat vähitellen yleistymässä Jumalan palveluksen osana, vaikka asiasta toki on paljonkin erilaisia mielipiteitä.

Kolmanneksi hengellistä musiikkia on alettu tehdä saamen kielellä. Käännöslaulujen ja -virsien rinnalla on jo jonkin verran kokonaan uutta musiikkia, jossa käytetään myös joikua. Jippii-lastenlaulujen ensimmäinen saamenkielinen CD on julkaistu äskettäin.

Saamelaisseurakunnan perustaminen Nuorgamiin kertoo, että jotakin uutta on tapahtumassa.

Mutta sanan leivän suhteen saamelaiset ovat murujen varassa. Pohjoissaamea puhuvia on eniten ja heillä on käytössään koko Raamattu vuodelta 1895. Sen Utsjoen kirkkoherra **Arto Seppänen** sanoo olevan ”ikään kuin saamen sanoilla kirjoitettua norjaa”. Seppänen kuuluu käännösryhmään, jonka tavoite on saada uusi käännös valmiiksi vuonna 2018. Uusi testamentti on valmistunut 1998.

Toiveita ja suunnitelmia on aloittaa jonkun raamatunosan käännös inarinsaameksi. Inarinsaamelaisia ja kolttasaamelaisia on joitakin satoja ja heillä on oma kielensä.

Saamelaiset tarvitsevat hyvän, ymmärrettävän raamatunkäännöksen omalla kielellään.

Rukoillaan saamenkielisen raamatunkäännöstyön puolesta, että käännös valmistuisi mahdollisimman pian. Jumala puhuu saamea.

Riitta Tolonen

KUVA: SATU KETTUNEN

Birit-Anni tekee öljyväri-maalauksia saamelaisten tavoista ja historiasta ja myy niitä lähinnä turisteille rahoittaakseen evankelointimatkoja saamelaisalueilla. Hän sanoo olevansa hieman kuin Paavali – ei kuitenkaan teltantekijä, vaan tauluntekijä.

Jumalan piika, mies ja kitara saamelaistyössä

Birit-Anni Paadar ja Ilkka Peteri ovat äskettäin Kittilästä Sodankylään muuttanut aviopari. Viimeiset kymmenen vuotta he ovat tehneet evankeliumin työtä saamelaisten parissa Ylä-Lapissa.

Birit-Anni on kotoisin Inarin Lusmaniemeltä, Paadarjärven rannalta. Hänen isänsä kuoli sodassa eikä äiti pystynyt köyhissä oloissa elättämään kaikkia kuutta lastaan. Niinpä isommat lapset annettiin sotaorpoina eri taloihin. Nuorena Anni kiersi saamelaisalueella talosta taloon piikomas- ja hoitamassa lapsia. Itse hän ei silloin vielä tiennyt, mikä merkitys tuolla elämänvaiheella tulisi myöhemmin olemaan Jumalan suunnitelmassa.

Vuonna 1957 16-vuotias Birit-Anni meni tuttavien varoituksesta huolimatta helluntaiseura-

kunnan telttakokoukseen ja tuli siellä uskoon. Pian uskoontulonsa jälkeen hänelle avautui mahdollisuus lähteä opiskelemaan **Urho Muroman** perustamaan Suomen Raamattuopistoon Kauniaisiin.

- Sain siellä hyvät pohjatiedot Raamatusta, mistä on ollut paljon hyötyä myöhemmin. Opetus herätti myös ajattelemaan, miten itse uskon ja seisonko sen takana, mihin uskon, hän sanoo.

Jumala kutsui ja koulutti piikansa

Tulevina vuosina Birit-Anni perusti perheen ensimmäisen miehensä **Juho Ylitalon** kanssa ja muutti Inarista Kittilän Kelontekemään. Vapaakirkon Lapin lähtötyksen työssä 1970-luvun alussa olleet **Ilmo** ja **Riitta Lappalainen** pitivät kokouksia Kelontekemässä ja niissä tilaisuuksissa myös

Juho tuli uskoon. Pian sen jälkeen kuusilapsinen perhe muutti Ruotsiin, Boråsiin. Siellä Annille avautui mahdollisuus osallistua hengelliseen työhön lähiradiossa.

- Vaikka olen aika ujo, radiossa Raamatun opettaminen ja ihmisten kanssa keskustelu ei tuntunut niin vaikealta, kuin ihmisten edessä, Birit-Anni kertoo ja toteaa, että radiotyön kautta Jumala koulutti häntä puhumaan myös muissa tilanteissa, joita myöhemmin on tullut runsaasti.

- Kerran noihin aikoihin helluntaiseurakunnan kokouksessa eräs mies nousi seisomaan ja alkoi puhua kielillä. Hän puhui pohjoissaamea, joka on äidinkieleni. Sanoma kuului: ”Kuule minun piikatyttoni, tule ulos sieltä kallionkolosta, sillä minä osoitan sinulle, mitä sinun pitää tehdä. Mene heimosi luo ja julista ilosanomaa.”

Tiesin heti, että sanoma oli minulle tarkoitettu Jumalan kutsu työhön saamelaiden parissa.

Vuosia kului tuosta hetkestä, mutta mahdollisuutta muuttaa Lappiin ei ollut näkyvissä ennen kuin Juho jäi eläkkeelle ja perhe muutti Haaparannalle 1987. Siellä Annin puoliso kuoli pitkäaikaiseen sairauteen 1999.

- Ennen kuolemaansa Juho sanoi minulle, että Ilkasta, joka kuului samaan seurakuntaan, tulee sinulle hyvä puoliso. Ihmettelin vähän, mutta niin siinä sitten kävi, Birit-Anni muistelee ja Ilkka hymyilee.

Saanko tulla kertomaan Jeesuksesta?

Ilkka Peteri on kotoisin Oulusta ja pilke silmäkulmassa hän kertoo, että tuli Haaparannalle "tulvavesien mukana". Todellisuudessa matkaan mahtui pitkä työrupeama Göteborgissa. Vakavan työtapaturman seurauksena Ilkka joutui sairauseläkkeelle työskenneltyään 30 vuotta nosturinkuljettajana. Ruotsissa ollessaan hän myös tuli uskoon jo 1970-luvun lopussa.

- Olin herätyksen tilassa ja lainasin kirjastosta kaikenlaisia henkisyteen, ufoihin ja hengellisyyteen liittyneitä kirjoja, myös Raamatun. Yritin itsekseni yhdistellä niistä totuutta, johon uskoa, mutta se tuntui epätoivoiselta. Silloin rukoilin, että Jumala, jos olet olemassa, näytä minulle oikea tie, Ilkka sanoo.

- Parin minuutin päästä soi ovikello. Ovella oli mummo, joka sanoi: "Saanko tulla kertomaan sinulle Jeesuksesta?" Vastasin, että sinua tässä juuri kaivataankin. Nainen kertoi Jeesuksesta ja rukoi puolestani. Sitten hän lähti, enkä koskaan saanut selville, kuka hän oli. Tuon tilanteen jälkeen etsiydin heti seurakuntaan, Ilkka kertoo.

Monet vanhemmat ihmiset saamelaiskylissä antoivat elämänsä Jeesukselle, osa vain muutamia kuukausia ennen kuolemaansa.

Saamen kieli avasi kotien ovet

Hengellinen työ erityisesti saamelaiden parissa oli avioliiton alusta alkaen Ilkan ja Annin yhteinen näky. Ilkka soittaa kitaraa, Anni julistaa Jumalan sanaa ja yhdessä he laulavat suomeksi ja saameksi. He alkoivat seurakunnan ystävien kanssa pitää hengellisiä kokouksia saamelaisalueella, kylätaloissa, vanhainkodeissa ja kodeissa. Kutsuja alkoi tulla myös yhä enemmän erilaisiin kokous-sarjoihin sekä Suomessa että Ruotsissa.

- Jumala alkoi kuitenkin puhua meille siitä, että menisimme ja kertoisimme saamelaiskylissä ilosanomaa talo talolta. Teimme niin ja kuljimme kylissä Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien alueella. Kun puhuin taloissa saamea ja lauloimme, meitä kuunneltiin aina innostuneesti. Melkein kaikki myös tunsivat minut jo niiltä ajoilta, kun olin ollut samoissa taloissa piikana, Birit-Anni kertoo. Jumalan johdatus saamelaistyöhön oli alkanut jo silloin.

Mies uuninpankolla

Ilkka ja Birit-Anni kertovat lukuisista tilanteista, joissa erityisesti vanhemmat ihmiset saamelaiskylissä olivat antaneet elämänsä Jeesukselle, osa vain muutamia kuukausia ennen kuolemaansa.

- Kerran menimme setäni **Martin** kotiin. Hän sanoi olevansa ateisti, mutta silloin hän kuunteli lauluja tarkasti ja alkoi itkeä. Ajattelimme, että hyvinpä me lauloimme, mutta sitten Matti alkoi kertoa, että kuukausi aiemmin hänen luokseen oli tullut valkopukuinen, kiltinnäköinen mies, joka istui uuninpankolla. Mies nojasi miettien päätään ensin toiseen kämmeneensä, sitten toiseen ja lähti. Matti säikähti kovasti ja luuli sekoavansa, mutta päätti kysyä meiltä, mitä tuo näky mahtoi tarkoittaa, Ilkka ja Birit-Anni kertoivat.

- Rukoilin äkkiä, että auta Taivaan Isä, mitä sanon? Birit-Anni muistelee. Jumala antoi vastaukseksi ajatuksen, että Jeesus tuli sinua hakemaan, mutta antoi sinulle vielä etsikkoajan ja meni naapuritaloon.

Matti tuli uskoon ja alkoi innolla kertoa evankeliumia muillekin. Seuraavan kerran Ilkan ja Birit-Annin vieraillessa talo oli täpötäynnä. Matti oli kutsunut kaikki kuulemaan lauluja ja Jumalan sanaa saameksi. Monet tulivat uskoon, myös Matin naapuri, jonka Jeesus tuli hakemaan taivaaseen puoli vuotta myöhemmin.

Jumalalla on ollut erityinen aika 2000-luvun alkuvuosina koota iäkkäämpiä saamelaisia valtakuntaansa. Ilkka ja Birit-Anni iloitsevat, että ovat saaneet olla palvelemassa tuossa työssä ja uskovat, että nuorempaakin sukupolvea Jeesus kutsuu lähiaikoina. Jumalan piika, mies ja kitara jatkavat edelleen esirukous- ja palvelustyötään tällä kertaa Sodankylässä asuen.

Satu Kettunen

Vapaakirkon
Lapin lähetys
PL 198
13101 Hämeenlinna

123576

Itella Green

ROVANIEMEN VAPAASEURAKUNTA
Vartiokatu 14-16 L 2, 96100 Rovaniemi
Puh. 040 529 5985
E-mail: rovaniemi@svk.fi
Internet: www.rovaniemi.svk.fi
Lapin lähetysten yhdyshenkilö:
Riitta Tolonen
Metsärinne 5 A, 96910 Rovaniemi
Puh. 040 778 2383
E-mail: riitta.tolonen@kotikone.fi

SODANKYLÄN VAPAASEURAKUNTA
Lompolontie 1, 99600 Sodankylä
Lapin lähetysten yhdyshenkilö:
Markku Kettunen
Ahmakaarre 5 B 4, 99555 Luosto
Puh. 040 738 7087
E-mail: markku.kettunen@pp9.inet.fi

TORNION VAPAASEURAKUNTA
PL 18 (Saarenpäänkatu 20), 95401 Tornio
Puh. (016) 481 863
E-mail: marru_nurminen@hotmail.com
Lapin lähetysten yhdyshenkilö:
Marja-Leena Nurminen
Uusikatu 8 B 21, 95400 Tornio
Puh. 040 541 9411

Lappilehden aineisto:
pekka.tolonen@kotikone.fi

*Sinulla on mahdollisuus tukea työtä Lapin lähetysten
alueella. Allaolevilla viitenumeroilla voit osoittaa tukesi
jollekin Lapin vapaaseurakunnalle tai kaikille yhteisesti.
Kiitos lahjastasi!*

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	F179 2047 1800 1401 04	BIC: NDEAFIHH	TILISIIRTO GIRERING Vain kotimaan maksuliikenteessä Endas för inrikesbetalningsförmedling	
Saaja Mottagare	Suomen Vapaakirkko PL 198 13101 HÄMEENLINNA		KANNATUKSENI LAPIN LÄHETYKSELLE	
Maksaja Betalar			Rovaniemen viite 72200 30044 Sodankylän viite 72300 30047 Tornion viite 72400 30040 Yhteinen viite 710 30041	
Allekirjoitus Underskrift			KIITÄMME TUESTASI!	
Tilityt nro Från konto nr			Viitenro Ref.nr	
			Eräpäivä Förf.dag	EUR